

บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). รายงานผลการวิจัยเรื่องการศึกษาสาเหตุและลักษณะความผิดของนักเรียนและนักศึกษาที่ประพฤติดนไม่เหมาะสมกับสภาพและวัย. กรุงเทพฯ: กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา.
- กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). รายงานผลการวิจัยการศึกษาสถานการณ์การแพร่ระบาดของน้ำในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา.
- กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. (2550). ข่าวด่วนประชาสัมพันธ์. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2550 จาก <http://www.moph.go.th/show+-hotnew.php?idHot-mew>.
- กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. (2548). อุบัติการณ์และแบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือภายหลังนโยบายคุมครองเด็ก. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียนไทย. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิชาการ กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2525). ข้อมูลการวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานศึกษา คณะกรรมการอำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2546). คู่มือการดำเนินการบำบัดฟื้นฟูและติดตามดูแลหลังรักษาสำหรับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2542). เอกสารประกอบการฝึกอบรมเรื่องการใช้แบบทดสอบ 16 PF. กรุงเทพฯ: ฝ่ายจิตวิทยาของแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.
- กองพล สารราษฎร์. (2540). การศึกษาบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กาญจนา ชินาธิวร. (2544). โครงสร้างและหน้าที่ครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตอำเภอเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกษม ตันติผลาชีวะ. (2540). ปัญหายาเสพติด. ไกล่หมอ, (12), 68-70.
- เกษม สานราษฎร์พิทย์. (2540). ระเบียบวิธีวิจัย. นครสวรรค์: โรงพิมพ์นิวเสรินคร.

กิติ ฉายศิริกุล และวนิดา พุ่มไพศาลชัย. (2542). สารกระตุ้นประสาท : ยาบ้า. เชียงใหม่: โรงพยาบาลสวนปรุง.

เขียนสิทธิ์ คุณสุวรรณ. (2544). สภาพและปัญหาการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จันทร์เพ็ญ ชูประภาพรรณ และคณะ. (2541). รายงานการวิจัย เรื่อง รายงานการทบทวน

องค์ความรู้เรื่องเด็ก เยาวชนและครอบครัวในประเทศไทย และข้อเสนอแนะ

เชิงนโยบายและการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

จิตภา พวงเพชร. (2541). บุคลิกภาพของผู้เสพยาบ้าที่มารับการรักษา ณ ศูนย์บำบัดรักษา
เสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จิราพร อรุณพลทรัพย์ (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. ศส.ม., มหาวิทยาลัย

หัวเจียวเฉลิมพระเกียรติ.

จุลจรัส ลิ้มถาวร. (2541). ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการปราบปรามยาบ้าของเจ้าหน้าที่ตำรวจ :

กรณีศึกษาจังหวัดลำพูน. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง. ร.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฉวีวรรณ กีนาวงศ์. (2533). การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. (2527). จิตวิทยาวิจัยและการศึกษา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ณัฏฐดา พิชิตบัญชาการ. (2530). ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

ณัฐดนัย ทิมดี. (2544). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีพฤติกรรมเสี่ยง
ต่อการติดยาเสพติด : ศึกษาเฉพาะโรงเรียนในเขตพื้นที่ สถานีตำรวจภูธร ตำบลลำไ้
เหนือจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์. ศส.ม., มหาวิทยาลัยหัวเจียวเฉลิมพระเกียรติ.

ณัฐวัตร ลุนหงส์. (2544). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางครอบครัว สังคมและ
สภาพแวดล้อมกับการควบคุมตนเองและการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียน :

ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์.

ศส.ม., มหาวิทยาลัยหัวเจียวเฉลิมพระเกียรติ.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2528). รายงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตวิทยาในเวทีเกี่ยวกับการอบรม
เลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. (2524). รายงานการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิต และจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดุขฎิ โยเหลา. (2536). การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทย โดยให้การวิเคราะห์เมต้า. ข่าวสารวิจัยการศึกษา, 16 (2), 28-32.
- ดุขฎิ โยเหลา, ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และ ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา. (2540). รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยป้องกันเหตุการใช้และติดสารระเหยของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานครและจังหวัดยโสธร. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดุขฎิ สุทธปรียาศรี. (2540). รายงานการวิจัยเรื่อง การวิจัยประเมินผลการป้องกันการใช้สารเสพติดในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา งานวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติด. กรุงเทพฯ: ส่วนการวิจัยและพัฒนาวิชาการสำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์. (2549). สรุปสถานการณ์ยาเสพติดในจังหวัดอุดรดิตถ์. อุดรดิตถ์: ม.ป.พ.
- ถาวร สุขสำราญ. (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพยาบ้า : ศึกษากรณีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์. สส.ม., มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ทรงเกียรติ ปิยะกะ และเวทิน คັນสนียเวทย์. (2540). ยี่มสู เรียนรู้ ยาเสพติด. กรุงเทพฯ: มติชน.
- เทพินทร์ พัทธานรักษ์. (2548). สังคมวิทยาการแพทย์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธวัชชัย ไทยเขียว. (2526). รายงานการวิจัย เรื่อง สาเหตุของการเสพยาเสพติด. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- ธีรพงษ์ คำพูน. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทางสังคมกับพฤติกรรมของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธานินทร์ ศิลป์จากุ. (2548). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วี อินเตอร์ พรินท์.
- นงคราญ ณรงค์ศักดิ์. (2541). การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นภาพร สังข์กระแสน์. (2546). ผลการเตรียมมารดาเรื่องเพศศึกษาต่อความรู้ เจตคติและการสอนเพศศึกษานูรสาววัยรุ่นตอนต้น. วิทยานิพนธ์ พย.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นพมาศ อึ้งพระ(ธีรเวคิน). (2546). ทฤษฎีบุคลิกภาพและการปรับตัว. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นันทา ชัยพิชิตพันธ์. (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเสพยาบ้าซ้ำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เข้ารับการบำบัดรักษาในโรงพยาบาลธัญญารักษ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นันทา สู้รักษา. (2546). รายงานการวิจัยเรื่องโครงการศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเสพยาบ้าของวัยรุ่น : แนวทางการป้องกันแก้ไข. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นิมิต รัชมี. (2544). แนวทางการป้องกันปราบปรามการเสพยาบ้าของนักเรียนแผนกวิชาช่างยนต์วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิยม บุญมี. (2534). ครอบครัวสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นิตยา กัทธิดะพันธุ์. (2541). รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดการทรัพยากรและสภาพเศรษฐกิจสังคม โครงการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กในเมือง. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิตยา เรืองแป้น. (2545). จิตวิทยาเด็กวัยรุ่นและการแนะแนว. ยะลา: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏยะลา.

นิภารัตน์ จำสมบุญ. (2540). ความรู้และพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิรนาท แสนสา. (2543). กระบวนการเข้าสู่การให้ยาบ้าของนักเรียนวัยรุ่น. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นิรุจน์ อุทธาและสุรัญทิพ นาสมนัน. (2547). รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชน จังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. 2547. ขอนแก่น: ศูนย์บำบัดรักษาเสพติดขอนแก่น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2546). สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จามจุรี โปรดักท์.

- บุญธรรม บุญหมื่น. (2545). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปรียา ดันติพัฒนานันท์. (2546). แนวคิดและทฤษฎีทางสังคมและมานุษยวิทยาทางการสาธารณสุข. เชียงใหม่: ม.ป.พ.
- ปาริชาติ สังขรักษ์. (2544). ยาบ้ากับความมั่นคงของชาติ: ศึกษากรณีกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาลในการปิดด่านสันติด่าน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ร.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2536). พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพและสุขภาพศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ผจงจิต อินทสุวรรณ. (2539). รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการติดยาเสพติดของเยาวชน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ดันอ้อแถมมี.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2540). รายงานการวิจัยเรื่อง แนวการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันจิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2536). จิตวิทยาครอบครัว. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พริยา วรรณะภูติ. (2540). การประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันโรคเพื่อป้องกันพฤติกรรมการเสพยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร. ใน รวมบทความวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2540 -2544. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- มานพ วรรณวงศ์. (2544). กิจกรรมการป้องกันและให้สารเสพติดของนักเรียนโรงเรียนศรีธนาพณิชยการเทคโนโลยี เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มธุรส สว่างบำรุง, จินตนา สุขจามันท์, นราภรณ์ ชันธนุต และรุ่งกานต์ ใจวงศ์ยะ. (2548). รายงานการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของวัยรุ่นในเขตภาคเหนือตอนบน. เชียงใหม่: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

- เยาวภา ผลกันทา. (2540). การรับรู้อันตรายและสถานการณ์การใช้ยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดลำปาง. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ส.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รจนา กาแก้ว. (2541). การศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมที่เรียนร่วมกับเด็กระดับก่อนประถมศึกษาจากการใช้วิธีปรับพฤติกรรมแบบควบคุมตนเอง. ปริญญาโท กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รจนา เพชรดี. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์. ซี. เอ. ของวัยรุ่น. วทยานิพนธ์ สส.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลาดทองใบ ภูภิรมย์. (2530). รายงานการวิจัยเรื่องบทบาทของครอบครัวในการป้องกันยาเสพติด. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรารณ พยัตตพงษ์. (2546). การศึกษานิสัยภาพของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาค 6 . วทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วรพัฒน์ บุญมา. (2545). การป้องกันและแก้ไขปัญหาคาติดยาเสพติดของเยาวชนโรงเรียนเชิงคำวิทยาคม จังหวัดพะเยา. วทยานิพนธ์ ร.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรวิทย์ ฤทธิพิศ. (2548). หลักกฎหมายการดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัว. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- วชิรา พุตรวิบูลย์. (2544). คู่มือผู้ปกครองป้องกันลูกหลานพ้นภัยยาเสพติด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประสานมิตร.
- วิศรา วราลักษณ์. (2538). การเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชน. วทยานิพนธ์ นศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิศรา เพียงสุข. (2539). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเสพยาบ้าของเยาวชน: ศึกษาเปรียบเทียบเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านอุเบกขา บ้านปรางค์ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วาสนา พัฒนกำจร. (2541). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในจังหวัดราชบุรี. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, (43), 45-57.
- วิทย์ เทียงบุญธรรม. (2530). ตำรายาเสพติด. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วินัส ศรศักดิ์. (2545). พฤติกรรมครอบครัวที่สัมพันธ์กับบุคลิกภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่นในศูนย์บำบัดรักษาเสพติด ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่. วทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- วัชรบูล วิเชียรศรี. (2539). ความตระหนักและพฤติกรรมการใช้สารระเหยในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล (2539). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ : รู้เขารู้เรา. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- สายฝน จันทะพรหม. (2546). อิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อนที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่นตอนปลาย ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะกรณี นักศึกษาชาย-หญิง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ศูนย์รังสิต). วิทยานิพนธ์ สส.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถิต วงศ์สุวรรณ. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- สุนารี เตชะโชติวิวัฒน์. (2527). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู วินัยในตนเองและความภาคภูมิใจในตนเอง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุชา จันทน์เอม. (2533). การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุพัทธา สุภาพ. (2540). ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพัฒน์ อีรเจริญชัย. (2540). ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภากร บัวสาย. (2541). พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถานการณ. เอกสารเผยแพร่ข้อมูลทางการแพทย์และสาธารณสุขฉบับที่ 18. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข.
- สมน อมรวิวัฒน์. (2534). การอบรมเลี้ยงดูเด็กตามวิถีชีวิตไทย. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่งานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธิลักษณ์ นาคสุสุข. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สส.ม., มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- สุวรรณี ทองรัมย์กุล. (2539). การอบรมเลี้ยงดู การส่งเสริมประสบการณ์ทางสังคมจากครอบครัว และลักษณะทางชีวสังคมที่มีผลต่อความสามารถในการหยั่งลึกทางสังคมของเด็กก่อนวัยรุ่น (10 – 12 ปี). วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สถาบันธัญญารักษ์. (2548). รายงานสถานการณ์ปัญหายาเสพติด. ปทุมธานี: ม.ป.พ.

- สามารถ สิทธิสาร. (2538). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง. วิทยานิพนธ์ ร.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2548). สถานการณ์ยาเสพติด. สืบค้น เมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2549 จาก: <http://www.thaihealth.or.th/content.php?SystemModuleKey=drug&id=4211>.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2548). ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2549 จาก: <http://www.healthnet.in.th/text/fourm1/bad-drug/dr09.htm>.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคเหนือ. (2548). สถานการณ์เป้าหมายและแผนต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดภาคเหนือ. เชียงใหม่: ม.ป.พ.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคเหนือ. (2550). ข่าวศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.). สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2550 จาก : <http://www.oncb.go.th>.
- สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. (2541). ความรู้เบื้องต้นเรื่องยาและยาเสพติด. กรุงเทพฯ: โอเดียนสแควร์.
- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุดรดิตถ์. (2550). คำอธิบายประกอบการรายงานความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (จ.ป.ฐ.). อุดรดิตถ์: ม.ป.พ.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรดิตถ์. (2549). ข้อมูลการสำรวจประชากรกลางปี 2549. อุดรดิตถ์: ม.ป.พ.
- อรุณี สุปัญญา. (2545). การปรับตัวทางสังคมของวัยรุ่นชายในสถานสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สังกัดกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์. สส.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรรณพ นุ่นดี. (2540). ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ. กรุงเทพฯ: อักษรกิจ.
- อังสนา เปศลันท์. (2536). การศึกษารายการณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดโพธิ์นาวาส สังกัดกรุงเทพมหานครที่มีพฤติกรรมสูดดมสารระเหย. ใน ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการลดอุปสงค์ในการใช้ยาเสพติด พ.ศ. 2532-2539. กรุงเทพฯ: กองป้องกันยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

อับดุลกอเดร์ บือแนสะเตง. (2541). แรงสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมของผู้ติดยาเสพติดให้โทษประเภทสารระเหย : ศึกษากรณีชาวมุสลิมที่ถูกจับกุมในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดยะลา. ใน ระบบบทความวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2540 – 2544. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

Arnett, J. (1992). Reckless behavior in adolescence: A developmental perspective. n.p.: Developmental Review.

Barnes, Michael Dean. (1994). Determining the Predicted order of Dang use form College students' Reported sue of Alcohol and other Dangs. Dissertation Abstracts International, 54 (8), 902-A.

Brooks, Robin Justina. (2002) The Effects of Racia/ethnie Indentity, Parenting Practices, and Impulse Control on Dang use, Problem Behaviors, Self-concept, and Depression in African-American Adolescents. Dissertation Abstracts International, 63(3), 1555-B.

Heino. A. (1996). Differences in risk experience between Sensation avoiders and Sensation seekers. n.p.: Person Individual Differ.

Patterson, G.R., Ricd, J.B., & Dushion, T, (1992). Antisocial Boys : Asocial intervention approach. Engene: OR : castatia.

Preto, N, G. (1999). Transformation of the family System during addescence. In M. McGoldricle & B. Carter (Eds.) The Expanded family life cycle : Individual ; family ; and social perspectives. (pp. 319 – 347). Boston: Allyn & Bacon.

Synder, J.J. (1995). A two-level theory of antisocial behavior. In W.T.O'Donohne & L.Krasner (Eds.), Theories in behavior therapy : Exploring behavior change. (pp. 313-348). Washington, DC: American Psychological Association.